

kerte Side af Gaden. Men Udlandet staar ikke med den fornødne Lokalforstaaelse til at bedømme, hvad der virkelig har Betydning, og hvad der er Smaatterier, og derfor er det, jeg siger, at det er beklageligt, at disse Bøder er faldet og er blevet behandlet i Pressen, som Tilfældet har været. Nu er Cirkulæret, saa vidt jeg ved, ophævet, og de kommunale Kommissioner faar den Myndighed tilbage, som efter min Mening aldrig skulde være frataget dem. Naar jeg overhovedet har dvælet ved Spørgsmaalet, er det kun, fordi jeg tror, at det har haft en uheldig Virkning og maaske ogsaa har besværliggjort de desværre nødvendige Forhandlinger, som nu og da maa føres med Udlandets ledende Mænd.

Man mener altsaa nu — thi det er det for Lovforslaget til Grund liggende —, at der mangler Brødkorn. Det hedder i § 1: „Til Landets Forsyning med indenlandsk Brødkorn i den tilbageværende Del af Høstaaret 1916—17 foretages der en supplerende Ligning af Byg paa Landbrugsjendomme efter følgende Regler“. Det er altsaa det principale i Lovforslaget. Jeg har udtalt nogen Tvivl om, at der mangler Brødkorn, og undret mig lidt over, at Lovforslaget netop kommer paa dette Tidspunkt, da vi snart kan komme til et Resultat i saa Henseende. Jeg vil til Belysning af dette Spørgsmaal: hvorvidt vi mangler Brødkorn, yderligere tilføje følgende Udtalelse, som foreligger fra det tekniske Landbrugsraad: „Forbruget af Brødkorn, af Rug til Menneskeføde er hidtil beregnet til 81 kg pr. Individ aarlig, altsaa for en Befolkning paa ca. 3 Millioner 2,43 Mill. Tdr. I Juli 1916 var Arealet, besaaet med Rug til Modenhed, opgivet til 351,800 Tdr. Land. Selv om det nu“, siger Landbrugsrådet, „skulde formindskes med 20,000 Tdr. Land, og der saaledes kun bliver ca. 330,000 Tdr. Land til Høsten i Sommeren 1917, vil Landets Forbrug dog kunne forventes dækket. Regner man et Udbytte af 9 Tønder pr. Td. Land — og det er lavere end Gennemsnittet i de sidste ti Aar —, vil nævnte Areal paa det nærmeste give 3 Mill. Tønder eller et Overskud paa over en halv Million Tønder“. Hvis det nu er saaledes, at der skal Byg til Iblanding i Brødkornet — jeg betragter det som noget fast, man gaar ud fra, og som det principale i Lovforslaget —, og hvis man nu regner, at der for Resten af indeværende Høstaar overalt skulde iblandes f. Eks. 10 pCt. Byg i Rugbrødet, vilde hertil medgaa 12,000 Tons. Dette Kvan-

tum henligger netop paa Bryggerierne beregnet til skattepligtigt Øl. Det synes mig derfor, at det er naturligt, at man henleder Opmærksomheden paa disse Beholdninger. Det er desuden ikke saa, at man derved tager den fattiges eneste Lam, thi foruden Beholdningerne af Byg er der meget store Beholdninger af Malt og ligeledes betydelige Beholdninger hos Maltfabrikkerne. Jeg ved meget vel, at det kan have sine Vanskeligheder med denne Indskrænkning, eventuelt Beslaglæggelse, men jeg tror, som sagt, der heller ikke er Brug for dette Kvantum. Saa er der desuden en anden Omstændighed, som det synes mig ret naturligt i denne Forbindelse at lede Blikket hen paa, og det er den stærke Kulmangel, vi staar overfor.

Nu mener man altsaa, at vi mangler Byg, og det vil man saa tage ved en Ligning fra Landbrugerne. Lad mig straks, inden jeg om dette Forhold gør nogle kritiske Bemærkninger, sige, at jeg gaar ud fra, at det er Hensigten hermed at ramme dem, der uden nogen egentlig økonomisk Nødvendighed har omlagt deres Sæddrift i den nyeste Tid og er gaaet bort fra Dyrkning af Brødkorn til f. Eks. Dyrkning af Maltbyg, og som saa har solgt dette til store Priser og taget Gevinsten hjem, idet det er Meningen at ramme disse med en Særskat, hvormed man ønsker at udligne Misforholdet og skabe et Modstykke til den Beskatning, som ikke blot enkelte Erhverv, men ogsaa Dele af det enkelte Erhverv har været Genstand for hidtil. Jeg kan tilsige mit Partis Medvirkning hertil. Imidlertid maa jeg overfor Lovforslaget, som det her foreligger, gøre nogle kritiske Bemærkninger. Hvis Lovforslaget gennemføres, som det her foreligger, vil det ikke blot ramme i Flæng, men i mange Tilfælde ogsaa ramme uretfærdigt.

Der rejser sig først det Spørgsmaal: Findes der paa det nuværende Tidspunkt omkring hos Landbrugerne tilstrækkeligt Byg til at levere efter det foreliggende Lovforslag? De Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om 8 Tønder, behøver jeg ikke overfor dette høje Ting at opholde mig ved; de er kendte af alle. Her maa vi ogsaa se paa, hvorledes Landet ligger, og hvorledes det faktiske Forhold er. Det har i lang Tid været besværligt og knapt med Tilførsel af Majs, og man er af Hensyn til denne Knaphed i den senere Tid gaaet til at forbyde dem, som havde Byg eller Blandingssæd i fornøden Mængde til 14 Dage, at bruge Majs. Dette gør selvfølgelig, at Landbrugere, som har staaet med